

SZABADULJ MEG A KESERŰSÉG GYÖKERÉTŐL!

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. július 19.

Ma egy olyan üzenettel készültem, ami mindnyájunkat érint. Senki sem mondhatja majd, hogy ez az üzenet a mellettem ülőnek, vagy a mögöttem ülőnek szól, mert mindannyian szembesülünk azzal, hogy megbántódik a lelkivilágunk. Az érzelmeinket bizonyos károk érik akár más személytől, vagy más helyzetektől, és ezért a szomorúság, a bánat, a bű, a keserűség, időnként a harag, az indulat, a mérgesség, a felgerjedés, a botránkozás jelenhet meg az életünkben, amelynek van egy olyan következménye, amit úgy hívok én, hogy keserűség. A mai tanításnak ezt a címet adtam: Szabadulj meg a keserűség gyökerétől! Nem titkolt dolog, sokszor mondtam, mert vállalom, hogy én szeretem figyelni az embereket. Nem úgy, hogy keresem, kutatom azt, hogy vajon milyen hiba van bennük, hanem téged is, engem is érnek a világból hatások, érnek a gyülekezetben hatások, és arra nekünk mindig van valami válaszreakciónk. Én mindig ezt a válaszreakciót keresem, vagy figyelem az emberekből, de első-sorban saját magamban. Mert tudd meg, hogy a Biblia azt írja, hogy a szívek vizsgálója az Úr. Ezért nagy igazság van abban, hogy én nem látok bele a szíved legmélyébe, hogy igazán mi van ott benne mélyen, ahogy te sem az enyémben.

Ugyanakkor vannak külső megnyilvánulások, akár az arcodnak a mosolya, vagy éppen az arcodnak a szomorúsága, a hanglejtés, ahogy beszélsz, ahogy kifejezed magad, a szavaid mindenféleképpen elárulnak nagyon sok mindent belőled, és rólad. Bizony, amikor valakit megsértenek, és valaki ezt a sértést vagy sérelmet nem dolgozza fel helyesen, akkor egy idő után ez rakódik, és rakódik, és rakódik az emberre. A Biblia azt írja, hogy a keserűség gyökere fel tud növekedni bennünk, van erre egy képessége, és lehetősége, hogy felnövekedjen. Ha remeteként élsz a barlangodban, akkor ez az elterebélyesedett keserűség csak rád tartozik, de abban a pillanatban, hogy már a családod körbevesz, a munkahelyed körbevesz, a gyülekezetbe bejössz, ez már nem csupán magánjellegű dolog. Ez már a gyülekezetben közügy. Mert ezzel a keserűséggel neked foglalkoznod kell. Azért kell foglalkoznod vele, és azért kell nekünk együtt foglalkozni ezzel, mert a sátánnak nagy csapdája ez. Egy olyan manipulatív módon próbál meg téged rávenni arra, hogy keserűségben maradjál, hogy közben megtévesztett legyél, hogy ne is lásd azt, hogy keserűségben vagy. Ez a megtévesztésnek a lényege, hogy azt hiszed, hogy veled minden rendben van, miközben pedig nem. Amikor valakitől bocsánatot kérsz, és az visszavágja, hogy nem haragszom! Akkor ebből kitűnik az, hogy mégiscsak van benned egy kis tüske. Amikor ez a válaszreakció, ha bocsánatot kérsz, vagy ha valakivel beszélgetsz, hogy ő igazán megbocsátott, hogy ő elengedte a sérelmet, benne nincsen harag, de utána sorolja azokat a bántásokat, amelyek őt érték az elmúlt hetekben, hónapokban, években, évtizedekben, akkor bizony ez jelen van! Ha jelen van, akkor ez a keserűség képes arra, hogy tönkregye az embert. Ezért egy nagyon-nagyon fontos dolog az, hogy ezzel foglalkozzunk, mert ez jelen van emberekből, jelen van a gyülekezetben is, és jelen volt valamikor benned is valamilyen szinten. Sokan túléltetek ezen, mert megoldottátok, de biztosan vagytok páran, akik most ezzel küszködtek.

Szeretnék azt, hogy ettől teljesen kitisztuljatok? Általában arról van szó, hogy nem bocsátjuk meg, hogy valaki valamit tesz vagy mond ellenünk. Hiába mondjuk azt, hogy de hát én keresztény vagyok, és ismerem a megbocsátásra vonatkozó alapfelállást, és ez egy keresztény alapelv, amit a világ is ismer, sőt, még a világban élő pszichológusok is alkalmaznak és tanítanak, beszélnek arról, hogy a megbocsátás és a sérelmek elengedése segít abban, hogy meggyógyuljon nemcsak a lelkünk, hanem a testünk is. Ha sérelmeket hordozol magadban, az kihatással van nemcsak a lelkivilágodra, hanem a testi állapotodra is. Ha hiszed, ha nem, ha tudod, ha nem, ha elfogadod, ha nem, sok ember azért beteg, mert ezt a keserűséget engedte elterebélyesedni az életében. Sok szolgálat azért ment tönkre, mert ez a keserűség nem volt

kigyomlálva. Sok házasság azért ment tönkre, mert a felek egymással nem beszéltek meg, nem oldották fel azt a feszültséget, amely minden kapcsolatban jelentkezhet. Ne mondd azt, kérlek, hogy téged ez nem érint! Ma sem a mögötted ülőhöz prédikálok, és beszélek, és nem a melletted ülőhöz, hanem hozzád. Kérlek, ezt az üzenetet úgy hallgasd, hogy ez nekem szól! Természetesen csak azt vedd magadra, ami a te inged, de azt vedd magadra, azt öltözd fel! Ami pedig nem a te inged, abba ne bújj bele! Tehát így, ebben az értelemben szűrd meg, amit hallasz most tőlem, de ne gondold azt, hogy ez mindenki másra vonatkozik, de engem ez nem érint!

Amikor az engesztelhetetlenség gyökeret ver benned, az kinyit egy ajtót. Ez az engesztelhetetlenség, amikor azt akarjuk, azt kívánjuk, hogy a másik igazán alázza meg magát előttünk, kérjen bocsánatot. Mikor azt akarjuk, hogy igazán legyünk megengesztelve a sértések, sérelmek miatt. Amikor ez gyökeret ver benned, hogy neked elvárásod van a másik felé, hogy ő azért már csak vegye észre magát, mert rosszul bánt veled, és csak a te oldaladon áll az igazság! Amikor engeded azt, hogy ez a fajta keserűség mélyen beléd ivódjon, és csak rakódjon, rakódjon, egy ajtót nyitsz ki. Egy ajtót nyitsz ki a betegség előtt, a nehézségek előtt, és a halál előtt. A halál alatt értem szó szerint a fizikai halált is. Persze nem csak fizikait. A sátán keserűséggel akar megtölteni téged, és ez egy hosszú távú stratégiája. Egy hosszú távú stratégia, hogy érnek téged bántások, kellemetlen helyzetek, olyan dolgok, amelyekkel nem értesz egyet, és bántják ezek az érzelmi világodat, és a célja az, hogy elpusztítson. Kérlek, nagyon figyelj arra, amit ma hallasz, mert ha ezt megérted, akkor hiszem, hogy nagyon-nagyon előre fogsz lépni, mind a keresztény életedben, mind pedig a szolgálatodban.

A lényege az, hogy nem szabad megengedned semminek és senkinek, hogy keserűséget tápláljál, és tartsál fenn magadban. Sokan haragszanak a másikra, és miért? Mert az mondott valamit, ami nem tetszett, vagy másnak nem tetszett. Haragszanak az emberek egymásra a gyülekezetben is, mert hallottál vagy láttál valamit, ami sérti a te igazságérzetet. Sérti az igazságérzetet, és sokan vagytok, akiknek nagyon mély igazságtudata, és igazságérzete van, aki odaállsz a gyenge mellé, odaállsz a bántalmazott mellé, odaállsz az elnyomott mellé, és odaállsz az mellé, aki a gyengébb, és támogatni, és segíteni, és felemelni akarod őt, és ez nagyon jó. Aztán sértődtek az emberek egymásra, mert látnak a világban társadalmi igazságtalanságokat, és gyakorlatilag a sort szinte végtelenségig lehetne sorolni, hogy mi minden miatt sértődnek, keserednek meg emberek a világban, és mi minden miatt sértődnek és keserednek meg az emberek a gyülekezetben.

Huszonöt éve, nem tudatosan, de valahogy így alakult, hogy látom az embereket a gyülekezetben, ahogy bejönnek, látom, ahogy érik őket bizonyos örömteljes hatások, és látom őket kiragyogni, látom őket gyümölcsözni, virágozni, termővé fordulni, és látom őket, ahogy éri őket egy-két sérelem, egy-két bántás, egy-két dolog, amit nem értenek, és valami megváltozik bennük. Közben a pályájuk ívelt felfelé, mind magánélet szempontjából, mind pedig a szolgálatuk szempontjából, de jött valami, ami megsértette az ő lelküket. Jézus azt mondta, és ez Jézus szava, nem az enyém:

Lukács 17,1.

1. Monda pedig a tanítványoknak: Lehetetlen dolog, hogy botránkozások ne essenek; de jaj annak, aki által esnek.

Ez nem egy rossz prófécia, amit Jézus mondott. Én sem azt mondom ezzel, hogy valami negatív dolgot vetíték előre, amikor azt mondom, hogy figyelj oda az érzelmeidre és a válaszreakcióidra akkor, amikor olyan dolgokkal szembesülsz, amelyek megbántanak, vagy megsértenek téged. Mert ez a válaszreakció egyrészt elárulja, hogy mi van benned, de ez még hagyján, mert valaki csecsemő, van, aki kisgyerek, van, aki tinédzser, van, aki felnőtt, van, aki igazán érett. Tehát mindannyian másképpen reagálunk. De ha rossz a reakciód, és nem kezeled ezt a dolgot, akkor ez a keserűség arról az útról, amelyre téged maga Jézus helyezett rá, a sátán kimozdít. Jézusnak van egy határozott, konkrét célja veled, mégpedig az, hogy téged elplántáljon valahova. Elplántáljon egy gyülekezetbe, egy közösségbe azért, hogy ott

virágozzál, és gyümölcsözzél. De a sátánnak is van egy konkrét terve, és célja, és ez pont ennek az ellenkezője. Azaz, hogy téged kiszaggasson arról a helyről, ahova az Úr helyezett téged. Amikor erről elfeledkezel, és mész a saját fejed után, és azt mondod, hogy de hát itt engem nem becsülnék meg, itt rám csúnyán néznek, itt nekem nem adnak elég feladatot, itt nekem túl sok feladatot adnak, itt engem leterhelnek! És sorolod a kifogásaidat, sérelmeidet, és amiket nem értesz, és nem arra figyelsz, hogy Isten téged hova helyezett el, akkor kikerültél egy olyan mezsgyére, amely nem a teljességre visz. Úgy gondolod, hogy igazad van, és sorolgotod az érveidet, hogy márpedig úgy van, ahogy én mondom, és különben is milyen közösség az, ahol az embereket megsértik, és megbántják? De Jézus mondta azt a saját tanítványainak, hogy szükséges, és lehetetlen dolog az, hogy botránkozások ne essenek. Tudod, mi a keserűség? A görögben dühöt jelent, haragot, mérget, bosszúságot, és a szinonimái: bánkódás, búslakodás, szomorúság, bánat, bú, ürm. Természetesen egy keresztény közösségben nem arra fektetjük a hangsúlyt, hogy ebben éljünk. Ez egyértelmű, de mindenki, aki gyülekezetbe jön, hozza magával a hústest természetét is, és annak ellenére is, hogy az ember igyekszik szellemi módon élni, érnek bennünket félreértésből vélt, vagy valós sérelmek a közösségben is. Nem tudsz egy olyan közösséget mutatni nekem a világon, az elmúlt sok ezer évre visszamenőleg sem, ahol ez ne lett volna jelen. Ameddig ez az időkorszak fennáll, addig ez így is lesz.

Tehát a keserűség egy alattomos dolog. Rád telepszik, nyom és emészt téged, és belülről emészt, és a lelkedet és a testedet is felemészt. Szép lassan, ha nem is nyilvánvalóan, és nem is egyértelműen és határozottan, de belopódzik a szívedbe, és az érzelmi és gondolatvilágodba az elégedetlenség. Nem vagy elégedett ezzel, nem vagy elégedett azzal, t nem vagy elégedett a prédikációval, a hangosítással, a fényekkel, nem vagy elégedett a témával, ezzel, azzal, amazzal, mindenfélével. Mondod a saját oldaladat, de ha egy picit hátrább lépsz, és megnézed a gyökerét ennek az egésznek, akkor kiről van itt szó? Ki van a középpontban? Az én. Az egó. A keresztény életünk alapja ugyanakkor pedig az, hogy ne legyünk önközpontúak, hanem Jézus központúak legyünk, és olyan központúak legyünk, hogy a másiknak adjunk valamit. Kedvességet, megértést, bátorítást, felemelést. Időnként pedig feddést. Bármennyire is nem szereted ezt hallani. Az a szülő, amelyik nem fegyelmezi meg, az nem szereti a gyermekét, tanítja a Biblia. Úgyhogy ha feddést kap valaki, a Biblia Példabeszédekben szereplő Igéi szerint az azért van, mert szeret téged az Úr, és a bölcs emberek nemcsak elfogadják ezt, hanem keresik. Most egy halleluját nem hallottam! A bölcs ember, keresi a kiigazítást.

Húha! Már egy pont neked, hogy megsértődtél rám, hogy miről beszélek? Ugye? Nem, nem sértődtél meg. Hiszem, hogy megértitek ennek a lényegét! Magamtól nem akarnék erről beszélni. Nekem olyan hosszú listám van otthon, A4-es lapok teleírva témakörökkel, hogy miről akarok beszélni, nagyon sok minden. Nagyon-nagyon jó témakörök, de ma erről kell beszélnem. Nem az én választásom ez, hiszem. Ha nem vagy elég éber, akkor végzetes lehet a számodra a keserűség, mert a keserűség utat nyit az ellenség előtt. Vezetni próbál téged, manipulálni próbál téged, és gyakorlatilag így, ha belekerültél egy keserűségbe, akkor nem vagy szabad ember. Dróton rángatott bábu vagy a sátán kezében, ha a keserűség, a sértődés szavai, mentalitása, és a kifejezése jönnek elő belőled. Olyan vagy, mint egy sakkfigura a sakktáblán, hogy odalépsz, ahova más akarja, hogy lépjél. Nem a magad ura vagy. A sátán próbál téged ide-oda rakosgatni, összeütköztetni másokkal, mégpedig azért, mert benned van ez a keserűség. A sértett ember is gyümölcsöt terem, tudtad? Nemcsak azok, akiknek igazán békességgel teljes az életük, hanem a sértett emberek is gyümölcsöt teremnek. Haragot, neheztelést, összeírtam egy pár dolgot, hogy milyen gyümölcsöt teremnek a megsértődött keserű emberek: gyanakvást, féltékenységet, dühöngést, fájdalmat. Ezt termi meg a sértett ember. Ha sértésre sértéssel válaszolsz, akkor teljes mértékben ördögivé váltál abban a cselekedetedben. Mert ez egy ördögi természet. Nem akarsz ördögi lenni, szellemi akarsz lenni, jézusi, ugye? Tehát amikor a keresztény ember nem ismeri saját magát, mondhatni, hogy

saját magával kapcsolatban vak, és így ezzel a megtévesztéssel a sátán el tudja érni a célját: mégpedig hogy te csak önmagadra koncentráljál. A te fájdalmadra, a te sérelmedre, a te keserűségedre, a te bánatodra, a te haragodra, és sokszor ez a sérelem rejtve van előtted, mert magad sem mered és akarod beismerni saját magadnak. Valamikor nagyon egyértelmű, és nagyon nyilvánvaló az, hogy meg vagy sértve, meg vagy bántva, és meg vagy keseredve, de sokszor egy tagadásban vagy. Ez nem jó! Azt hiszem, hogy nagyon sok olyan jellembeli rossz tulajdonságunkból úgy tudunk kimozdulni, kilépni, ha azzal szembesülünk. Ha nem vagyunk őszinték magunkhoz, akkor nem lesz abból változás. Egy alkoholistának, egy drogproblémákkal küszködő embernek be kell ismernie, hogy problémája van az alkohollal, vagy droggal, de ha hárít és tagad, hogy neki nincsenek ilyen problémái, akkor annak az embernek nem tudsz segíteni. Neked is őszintének kell lenned magaddal szemben is, és másokkal szemben is, hogy van-e benned sérelem, keserűség? Van-e benned olyan dolog, ami miatt neheztelsz másokra? Van-e olyan dolog, ami miatt, ha meglátod az illetőt, inkább elfordulsz, hogy kikerüld, hogy nehogy találkozzál vele. Ez a te személyes ügyed, személyes dolgod.

A büszkeségtől nagyon sokszor áldozatnak látjuk magunkat. Áldozatnak látjuk magunkat, hogy én szegény, én megbántott, és gyakorlatilag a büszkeségünkkel igazoljuk a viselkedésünket. Ő így bánt velem, ezért bánok én is így vele! Ő nem ért meg engem, ezért nem vagyok köteles megérteni őt! Ő gonoszul szólt hozzám, hát nehogy már én legyek az, aki kedves lesz vele! Ezzel gyakorlatilag leplezzük azt, hogy sértettek vagyunk, de amikor ez felszínre jön, akkor végre van valami, amivel tudsz dolgozni. A sértett emberek védelmi falakat építenek maguk köré, és hiába mondd, hogy te nem! De te is, ha sértett vagy. Védelmi falakat építünk magunk köré, és mindent a saját szemszögünkben nézünk ilyenkor. Bizony, amikor az emberek csak a saját szemszögüket nézik, nem hajlandóak megnézni a másik oldalt, akkor tönkremennek ebben házasságok, kapcsolatok, tönkremennek gyülekezetek, tönkre megy a munkahelyi légkör, mert nagyon jól tudunk emlékezni arra, amikor megbántottak minket. Arra nem nagyon tudunk emlékezni, hogy az illető milyen sok jó dolgot tett velünk, hogy bátorított, hogy felemelt, hogy segített. Milyen adományt adott nekünk? Milyen hosszú időn keresztül mellettünk állt, éveken keresztül? De amikor egy olyan dolgot mond, ami nekünk nem tetszik, akkor már ő az ellenség. Ez egy védelmi mechanizmus, védelmi reakció, és ez nagyon veszélyes!

Tudod, attól, hogy nem értünk bizonyos dologban egyet, ettől nem kell ellenségeknek lennünk. Szokták mondani, unalmas lenne az élet, ha mindenki egyforma lenne, és mindenki robot módjára ugyanazt, ugyanúgy csinálná. Különbözőek vagyunk, és ebben van egy szépség, mert Isten az Ő teljes szépségét, és nagyságát sokféleképpen tudja kinyilvánítani a földön rajtunk keresztül. Nemcsak egyféleképpen. Amilyen mentalitásom van nekem, és amilyen neked, és amilyen a melletted ülőnek, és mögötted ülőnek, Isten azokon az embereken keresztül ki tudja magát fejezni, és így gyönyörűséges, így szép. Ha csúnyán néz rád valaki, ha valaki belevág a szavadba, ha valakinek a szavai megsértenek téged, ha valaki beléd gázol, nagyon könnyen tudsz erre emlékezni. Könnyedén. De figyelmeztetlek, illetve ne értsd ezt félre, csak felhívom a figyelmedet rá, hogy azok az emberek, akik feledékenyek, és elfelejtik, hogy mi volt egy éve, öt éve, tíz éve, azok az emberek lesznek hűtlenek. Ne felejtse el, hogy mennyi minden jót kaptál az előtted, mögötted levőtől, meg a nem tudom kitől. Attól, hogy most még valami viszályban vagy vele, ez nem jelenti azt, hogy vége a világnak.

Nagyon sok oka lehet, ami miatt kialakulhat keserűség az emberek szívében. Összeírtam rengeteg dolgot, egy lista szerint felolvasom. Első pontban írtam, de nem tudom, hogy előre való-e, mindenesetre most ezzel kezdem. Ami miatt az emberek keserűvé tudnak válni, az nagyon sokszor az irigység. Az irigység, ami arról szól, mint hogy neki miért van, és nekem miért nincs? Ő miért olyan áldott, és én miért nem? Neki miért van már férje, és nekem miért nincs? Neki miért van már gyermeke, nekem meg miért nincs, pedig én jobb vagyok! Én jobban megérdemelném! Neki miért van olyan gyümölcsöző szolgálata, nekem pedig miért

nem, pedig én többet imádkozom, és többet böjtölök. Az emberek keserűvé válnak, ha hiszed, ha nem, ilyen dolgok miatt is. Hogy miért van ez, miért van az, és nincs meg a válaszuk a miértekre, ezért saját maguk kreálnak válaszokat, és megengedik az ördögnek az ostoba válaszait is.

Jakab 3,13–14.

13. Kicsoda bölcs és okos köztetek? Mutassa meg az ő jó életéből, hogy mindent bölcsességnek szelidségével tesz.

14. Ha pedig keserű irigység és viszálykodás van a ti szívetekben, ne dicsekedjete és ne hazudjatok az igazság ellen.

Álljunk meg itt egy picit! Ez a vers szólt az én szívemhez a héten, és gondolkoztam, hogy mit is mond? Hogy jön ide az, hogy hazudunk? Hazudunk az igazság ellen. Ki az, aki hazudik az igazság ellen? Rájöttem, és ez az én értelmezésem most, nem akarom úgy ráhúzni ezt erre az Igére, hogy neked is így kell értelmezni, de az Ige számomra azt mondta a héten, hogy ha keserű irigység, vagy bármely keserűség van bennem, akkor fogjam be a számat. Mert az az igazság, amit én igazságnak nevezek, az nem az az igazság, ami a központi igazság. Mert ha keserű vagyok, akkor a saját igazságomat mondom, és nem azt az igazságot, ami az igazság. Ezért mondja itt az Ige, hogy ha keserű irigység és viszálykodás van a ti szívetekben, ne dicsekedjete, és ne hazudjatok az igazság ellen. Van ennek egy bővített fordítása is, amit szeretnék felolvasni. Így hangzik:

Jakab 3,14 Bővített fordítás

14. De ha keserű féltékenység és önző becsvágy /nagyravágyás van a szívetekben, ne legyetek önteltek, és (ennek eredményeként) ne dacoskodjatok/ ne szegüljete szembe az igazsággal.

Látod itt azt, hogyha keserűségben vagy, akkor az igazság ellen vagy? A keserű ember nem látja tisztán az igazságot. A keserű ember a saját szemszögéből lát mindent. A keserű ember csak egy kicsi szűk keresztmetszetben látja azt, amit ő igazságnak vélt. De a teljes igazság sokkal nagyobb. Amikor keserűségben vagy, akkor inkább fogd be a szádat, mert ha megnyitod a szádat a keserű szavaidnak, a keserű mondataidnak, a sérelmeidnek, akkor az igazság ellen tudsz hazudni. A saját magad sérelmeiből gyakorlatilag csak a negatív és az ördögi szavak jönnek ki. Ezért gyere ki a keserűségből!

Jakab 3,15.

15. Ez nem az a bölcsesség, amely felülről jön, hanem földi, testi és ördögi.

Jakab 3,15. Bővített fordítás

15. Ez a (felületes) bölcsesség nem az, amely felülről jön le, hanem ez földi (világi), természetes (nem szellemi), egyenesen démoni.

Amely felülről jön, hanem földi, testi és ördögi.

Jakab 3,16-17.

16. Mert ahol irigység és viszálykodás van, ott zűrzavar és minden gonosz cselekedet is van.

17. A felülről való bölcsesség pedig először is tiszta, azután békeszerető, szelíd, engedékeny, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes, nem részrehajló és nem képmutató.

De jó lenne, ha ezt az Igét kinyomtatnád, és odaragnád a fürdőszobatükörre, hogy minden nap lássad, hogy ilyen a felülről jövő bölcsesség! Az emberi bölcsesség az emberi, és a saját maga igazságának érvényre juttatása pedig földi, testi, és mit mond az Ige? Ördögi. A keserűségből ez fakad. A keserűségből nem Isten Szelleme fakad. A keserűségből a gonoszság fakad, a sértettség, a megbántottság, a megalázottság fakad. Nagyon sok minden miatt meg lehet keseredni. Akár az miatt, hogy a másoknak miért van, nekem miért nincs. Neki miért van olyan háza, nekem miért nincs? Ő miért járhat olyan autóval, én meg miért nem? Neki miért van olyan inge, nekem meg miért nincs? Nem szabad ezt megengedni! Ha keserűség van benned, akkor csak azt veszed észre, amely a veled kapcsolatos igazság, és nem

veszed észre, hogy a másik oldalról is van valamiféle igazság, egy másik nézőpont. Az éremnek van egy másik oldala. Sőt, én szoktam mondani, a világban nincs benne ez a mondás, de az éremnek számomra három oldala van. Van a fej, meg az írás oldala, és van az éle. Nagyon sokszor az igazság ott van valahol középen. Nem egyik, vagy a másik oldalon. Ha te csak az egyik oldalt látod, és abba vagy belemélyülve, és abba vagy beleszerelmesedve, és azt imádod, hogy az én sérelmeim, az én bántásaim, az én veszteségeim, az én hiányom, az én akármim, akkor teljesen önközpontú vagy, és nem látod a másik oldalt.

A másik, ami miatt az emberek keserűek lehetnek, azok a csalódások, hogy nem éri őket elég figyelem. Az emberek bele tudnak ebbe keseredni. Keserűség lehet az emberben, kialakulhat egy hosszantartó betegség miatt is akár. Az emberek bele tudnak ebbe fáradni. Hosszan, hosszan benne vannak egy súlyos problémában, súlyos nehézségben, és emiatt megkeserednek. Meg tudnak keseredni az emberek anyagi problémák miatt. Megkeserednek amiatt, hogy nem haladtak előre hosszú évek alatt anyagi területen. Ismersz olyan embereket, akik mindenre azt mondják, hogy á, úgysem érdemes ezzel foglalkozni! Úgysem lesz jobb! Ismersz-e olyan embereket, akik a politika miatt keseredtek meg, és azt mondják, hogy minek menjek el szavazni, úgy se lesz jobb? Ismersz ilyen embereket? Én igen. Lehet, hogy közöttetek is van ilyen, nem tudom. Ne legyél keserű! Amikor a keserűség uralmat vesz feletted, akkor a hit elillan belőled. Mert a hit mindig reményteljesen néz előre. Amikor keserűségben vagy, akkor nem látod a szép jövőt. Amikor keserűségben vagy, akkor nincs remény a szép folytatásra, a szép jövőre. Csak azt látod, amiben most vagy, ami most ér téged, ami most bánt.

Keserűvé válnak az emberek a házasságuk miatt, a házasság megléte miatt. Keserűvé válhatnak az emberek lázadó vagy közömbös gyermekük miatt. Keserűvé tudnak válni a gyűlölködő anyós miatt, a meg nem értő após miatt. Vannak ilyen ismerőseim. Hosszú éveken, évtizedeken keresztül tönkretette a házasságát, a gyermekükkel való kapcsolatát az, hogy nem jött ki a házastársának a szüleivel. Ez valós probléma. Nektek persze nincs ilyen problémátok, soha nem is volt, és soha nem is lesz. Miért mosolyogtok most? Nekem nincs problémám anyóssal! Nagyon szépen kell ma beszélnem, mert itt van közöttünk. Tehát az emberek keserűvé válhatnak vélt, vagy valós bántások miatt. Keserűvé válhatnak szolgálati kudarcok, vagy szolgálati veszteségek miatt. Szélsőséges esetben, én ilyenről is tudok, és ez tényleg szélsőség, nem gyülekezeti téma, de szélsőséges esetben még egy kedvezőtlen sportesemény, illetve sport eredmény miatt is az emberek keserűvé válnak. Volt ilyen idős, nagyon idős rokonunk, ismerősünk, aki keserűvé vált amiatt, hogy a dél-amerikai szappanoperában a Juan Antóniо nem tudom kicsoda, nem tudom, kivel milyen módon bánik, és megkeseredett ez miatt. Mosolyogtok, és valóban ez egy mosolyra fakasztó, vagy inkább szomorú példa, de ilyen szélsőséges esetek is vannak.

Még egy utolsót – nem akarom a listát nagyon hosszúvá elnyújtani, nehogy véletlenül valaki ebből ötletet merítsen, hogy min keseredjen el, de van úgy, hogy keserűvé válnak emberek, mert nem fogadják meg a tanácsaikat. Úgy gondolják, hogy mindenkinek úgy kell tenni, ahogy azt ők mondják, mert önáluk van a tuti igazság, és különben is mindenki, aki nem azt csinálja, amit én mondok, az ostoba. Ma az emberek könnyen elhagyják a gyülekezeteket, ha olyasmi dolgot látnak, vagy tapasztalnak, ami nekik nem tetszik. Isten el akar plántálni, a sátán ki akar gyomlálni téged, és konfliktusok jönnek, és próbál viszálykodást gerjeszteni, hogy elmozdítson téged, és amikor ez történik, ez nem magánügy! Nem a te magánügyed. Ez már gyülekezeti ügy! Mert ha nem is mozdít ki a helyedről, de keserű vagy, és tudd meg, hogy ez a keserűség fertőző! Mert amikor te a keserű megnyilvánulásaidal, szavaiddal, a keserű véleményeddel, az intrikáddal, keserű kritikáddal odaülsz valaki mellé, és ha nem is célzottan, de elejtesz egy-egy mondatot, el tudsz benne ültetni olyan magokat, amelyek nem jó gyümölcsöt teremnek. Ezért figyeljétek abban az értelemben egymást,

hogya valakiben a keserűség van, akkor bátorítsátok őt, hogy jöjjön ki ebből. Rátok viszont ne ragadjon ez a keserűség!

A keserűségről volt egyszer egy látásom. Sok-sok évvel ezelőtt, a szolgálatom elején. Egy olyan emberrel kapcsolatban, akivel együtt szolgáltam, aki nagyon meg volt keseredve. Az Úr egy látásban mutatta nekem, hogy nem fizikailag ilyen, hanem szellemi értelemben ilyen, és látásban láttam őt, hogy tele van nagy, dió nagyságú, túlrett fekélyekkel, pattanásokkal az egész teste. Nem kellett még hozzáérni sem, hogy kifakadjon, és kifröccsenjen belőle, ami benne van, hanem egyszerűen csak a közelében kellett lenni, és már attól fröcsögött, és tudtam, hogy mit kell kezdeni ezzel az illetővel. Ilyen a keserű ember, akiben nagyon mélyen benne van ez, és nem tud mást tenni, csak a kritikát látja meg, és azt, hogy mi a nem jó. Mert amikor keserű vagy, akkor nem azt látod meg, hogy mi a szép és a jó a másokban, hanem azt, hogy mi a helytelen. Na de lépünk tovább! A Zsidó levélhez megyünk.

Zsidó 12,14–15.

14. Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szentséget, amely nélkül senki sem látja meg az Urat.

15. Ügyeljetez arra, hogy az Isten kegyelmétől senki el ne hajoljon, hogy a keserűség bármely gyökere felnövekedve zavart ne okozzon, és sokakat meg ne fertőzzön.

Nem tudom, látod-e azt, hogy itt nagyon határozott utasítások vannak? Először is azt mondja az Ige, hogy kövesd a békességet! Ez számodra egy feladat. Nemcsak az enyém, nemcsak a tiéd, mindannyiunké. Kövessük a békességet! Békességre törekedjünk mindenkivel! Aztán azt mondja itt, a második pontnak írtam föl magamnak, hogy ügyelj arra, hogy ne szakadj el Isten kegyelmétől! Hogy ne szakadj el attól, hogy Ő szeret téged feltétel nélkül. Hogy ne szakadj el attól, semmilyen módon, hogy Ő az Ő irgalmát, kegyelmét rád árasztotta, és ez egy való igazság az életedben. A harmadik pontnak pedig, hogy ne engedj a keserűségnek! Mert a keserűség kimozdít téged. Keserűség kiszaggat téged. Ha nem ismernek el, ha nem bátorítanak, ha nem emelnek fel, ha nem ismerik el, hogy te milyen szuper ember vagy, akkor megsértődsz? Amikor úgy érzed, hogy nem bánnak megfelelő módon veled, többet érdemelnél, más elbánásban kellene, hogy részesüljél a férjed részéről, a feleséged részéről, a gyermeked részéről, az anyósod részéről, a pásztor részéről, te többet érdemelsz, többet kellene kapnod. Ha úgy érzed, nem kapod meg azt a megbecsülést, amit a másik megkap, te miért nem kapod meg? Megkeseredsz emiatt?

Ez most egy nagyon kemény mondat lesz: nagyon sokan a saját jellemhibájuk miatt vakok, és ezért nem látják, hogy a rájuk nehezedeő nyomás, a rájuk nehezedeő próba, vagy nehézség őket erősebbé tudná tenni. Azt mondta Jézus, hogy elkerülhetetlen, hogy legyenek botránkozások, sértődések, nézeteltérések. Én azt mondom neked, amit Jakab is mondott, hogy teljes örömmel tartsad, atyámfia, ha különféle kísértésbe esel, mert ez a kísértés, ez a megpróbáltatás, ez a nehézség téged éretté tud tenni! Amikor megfelelő módon reagálsz a sértésre, arra, hogy megbántanak téged, akkor ez a jellemedet finomítja. Akkor ez a jellemedet megingathatatlaná, szilárddá tudja tenni. És nem leszel egy kényes nyápic, hanem egy olyan ember, aki erős. Olyan ember leszel, mint Jézus. Olyan ember leszel, akit semmi és senki nem tud kimozdítani az elhívásából, a szolgálatából, a szeretetéből, akárhogy bánnak veled, mert Jézus ilyen volt. Ő ezt emberként tette meg. Amikor arról beszélünk, hogy valaki megbánt téged, jogosan úgy várnád, hogy bocsánatot kérjenek tőled. Jogos lehet az igény. Amikor te megbántasz valakit, és erre ráismersz, akkor jogos az igei felszólítás, hogy békülj meg az illetővel, kérjél bocsánatot, ismerd el, hogy testi voltál, ingerült, arrogáns voltál. Bármilyen is voltál, ismerd el, és kérjél bocsánatot!

Most jön az, amiről talán még soha nem hallottál így. Mindig, minden esetben, mindenért bocsánatot kell kérni? Hogy megértsd, mit akarok mondani: Jézus hányszor kért bocsánatot a farizeusoktól? Jézus hányszor kért bocsánatot a tanítványaitól, amikor megbotránkoztatta őket? A tanítványok mondták Jézusnak, hogy: Te, Mester, a szavaiddal a farizeusokat meg-

botránkoztattad! Erre mit mondott Jézus? Vak vezet világtalant, gödörbe esik mindegyik! Bocsánatot kért Jézus? Nem. Bocsánatot kért a saját családjától, amikor megbotránkoztatta őket? Nem! Ez már a harmadik nem. Amikor a róka beoson a tyúkudvarba, és elviszi a kakast, meg a tojást is megdézsmálja, és te bottal megkergeted, bocsánatot kérsz tőle, hogy: Jaj, ne haragudj, hogy ilyen erőset ütöttem a hátadra! Kisebbit akartam. Nem kérsz bocsánatot! Amire akarok most összpontosítani, amikor az Igét szólod, amikor az Igét hirdeted, amikor az igazság jön ki a szádon, az az igazság, ami az abszolút igazság. Nem a te igazságod, hanem a jézusi igazság, azért nem kell bocsánatot kérned! Mire gondolkodok? Nem kell bocsánatot kérnem azért, mert azt kiáltom, hogy: Jézus! Pedig ezért, hogy én vállalom Jézust, sokan megbotránkoznak rajtam és bennem a régi barátok, a régi ismerősök, a régi osztálytársak. Azt mondják, hogy én vagyok a szektás, vagy nem tudom, kicsoda. Bocsánatot kell tőlük kérnem, hogy megbotránkoztattam őket? Nem. Amikor imádkozunk a betegekért, és a betegek meggyógyulnak, ez egy-két vallásos embernek nem tetszik, bocsánatot kell tőlük kérnünk ezért? Persze, hogy nem. Amikor nyelveken imádkozunk, és ezzel megbotránkoztatunk keresztény testvéreket, bocsánatot kell ezért kérnünk? Nem! Ugyanakkor Pál apostol meg azt mondja, hogy A görögnek göröggé váltam, zsidónak zsidóvá váltam, mindenkinek mindenkivé váltam, hogy mindenkit megnyerjek, hogy senkit ne botránkoztassak meg. Mind a kettő igazság!

Nem kellene ellenállni annak, ami éretté tud bennünket tenni! Amikor ellenállsz annak, hogy helyesen, jól kezeld a konfliktusokat, akkor a saját magad jellemfejlődését akadályozod. Amikor a megfelelő módon, megbocsájtó hozzáállással, hosszútűréssel, türelemmel, kedvességgel vagy afelé, aki megbántott, megsértett téged, akkor ez a jellemedet fejleszti, és egyre inkább olyanná válsz, mint Jézus. Ezért nem a sértődés, nem a duzzogás a megoldás, nem a kifogás keresés a megoldás, hogy: de hát az én igazam, az én oldalam, hanem az, hogy helyesen állsz hozzá. Úgy, ahogy Jézus állt hozzá mindig ezekhez a dolgokhoz.

Más szóval: ha a viszontagságok ellenére elkerülsz a sértődést, akkor a jó gyökereid nagyon mélyre fognak hatolni. Az az ember, akinek mélyen vannak a gyökerei, ráadásul a folyóvíz mellett, mit ír arról az Ige? A levelezéstől, a virágozástól, a gyümölcsözéstől soha meg nem szűnnek. Halleluja! Ezt szeretnéd ugye? Boldog ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, és a csúfolódók székébe nem ül, mert olyan az, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely megadja gyümölcsét a maga idejében. Így kezdődnek a zsoltárok! A végeredményt szeretnénk, de előtte van valami, amit nekünk teljesítenünk kell. Ez pedig az, hogy nem a gonoszok tanácsán járunk, hanem annak a tanácsán, aki az igaz, és jó tanácsadó. A harag és a keserűség nem jó tanácsadó. A neheztelés, a sértődés, a bántás, és ha most világvége van, mert úgy megbántottak, meg akkorát csalódtam! – ez nem jó tanácsadó. Nyugodj meg, ezután is fogsz csalódnai! Lehet, nem a kedvenc csapatod lesz a bajnok év végén, és csalódásként éled meg, de ez nem kell, hogy keserűségbe torkolljon az életedben.

Zsoltárok 119,165. King James

165. A te törvényed kedvelőinek nagy békességük van, és nem sértődnek meg semmitől.

Már hallom némelyikötök gondolatát, sőt, néha látom is: De hát azért oda kellene figyelni arra, hogy ne sértsél meg senkit, Attila! Oda kellene figyelned azért arra, hogy megválogasd a szavaid, ne legyél olyan nyers, olyan indulatos! Azt mondom, hogy igazad van, abszolút igazad van! Én is dolgozom ezen, és arra bátorítalak, és arra kérek, hogy te is dolgozz magadon, és így tudunk előre menni. Nem a saját magunk igazságát keressük, nem saját magunkat akarjuk itt bemutatni. Jézus nevét akarjuk felmagasztalni! Amikor egymást szeretjük, akkor mi történik? Mit mondott Jézus? Megismeri a világ, hogy az Ő tanítványai vagyunk. Halleluja! Van-e ebben neked részed? Nem, ez az előttem ülőnek szól. Én most vagyok itt csak másodszor. Ez rám nem vonatkozik! Ha először vagy, ha másodszor, ha hús, vagy harminc éve ide jársz, ez vonatkozik rád is. Akkor is, ha most a tévében nézel minket. Én úgy hiszem, hogy az Úr csalódott akkor, amikor duzzogunk, amikor sajnálatjuk magun-

kat, és ráadásul másokat okolunk azért, hogy boldogtalanok vagyunk. Őneki ez egy csalódás, én úgy hiszem.

Nem kellene így viselkednünk, mert ha keserű vagy, akkor börtönbe zárod magad. Ha keserű vagy, akkor elszigeteled magad a saját kis világodba. Befelé fordulsz, és azt hiszed, hogy ha valaki nem ért veled egyet, az biztosan téved, és ráadásul még ellened is van. Akkor vagy így, ha keserű vagy. Figyelj! A jelleted csak akkor fog fejlődni, ha feldolgozod a másokkal való ellentéteidet. Ha ezt feldolgozod, és helyesen kezeled. Tudom, vannak nehéz esetek, én sem vagyok egy könnyű eset. Ha azt gondolod, hogy én mekkora főnyeremény vagyok – mint ahogy István is mondta ezt a múltkor –, kérdezd meg a feleségemet, és lehet, hogy felvilágosít arról, hogy azért én sem vagyok olyan szuper, mint ahogy te esetleg gondolod. Mert ezekről beszélek. Ha nem dolgozod fel a másokkal való ellentéteket, akkor újra kezdődik a sértődés folyamata, és körforgásszerűen, újra, és újra, és újra benne vagy. Így vannak szülők gyermekekkel, így vannak házastársak egymással. Így van a gyülekezetben a pásztor a nyájjal, a egyik nyájtag a másikkal, a nyáj a pásztorral. Ha nem dolgozod fel ezeket, akkor újra és újra ezeket a hegyeket fogod kerülgetni, újra és újra sértődött leszel, és ha ki is gyógyulsz valamiből, jön a következő. Sőt, ha nem gyógyulsz ki, akkor rakódik, rakódik, rakódik addig, amíg ki nem fröccsensz egyszer.

De hogyan dolgozzuk fel? Beszéljünk a megoldásról! Eddig arról beszéltem, hogy: jaj, keserűség! Ne keseregjünk! Jó, de hogyan ne keseregjünk? Ha hiszed, ha nem, a keserűség leghatásosabb ellenszere a megbocsátás. A keserűség leghatásosabb ellenszere a megbocsátás. A keserűség teljesen eltűnik a megbocsátás tengerében, a megbocsátás vizében, vagy a tűzében, vagy bárminek is nevezzük. Ha megbocsátó lelkületed van, ha megbocsátó szellemiséged van, ha megbocsátó gondolkodásmódod van, ha megbocsátó hozzáállásod van, a keserűség teljesen eltűnik az életedből. Van egy gyomnövény, amit úgy hívnak, hogy tarack. Akinek kertje van, az nagyon utálja. Azt mondják, hogy Isten minden teremtett állata, növénye jó, de azért ez határeset. Ugye? A tarack azért kellemetlen, mert agresszívan terjeszkedik, és nem tudod kihúzni a földből, mert hatvan, hetven, nyolcvan centiméter mélyen van a gyökere. Gyakorlatilag, ha eltéped valahol, azzal nemhogy megszünteted, hanem több szálon kezd el újra nőni, és ezzel így megsokszorozod. Kikísérleteztek egy olyan gyomirtót, ami a levélről felszívódik, tehát ha bepermetezed, akkor a levélen keresztül egészen a gyökeréig elpusztítja a növényt. Számomra a megbocsátás ilyen a keserűséggel szemben, mert a keserűség is nagyon mély gyökeret tud az emberben verni, főleg úgy, ha sok éven keresztül már benned érik, és azt hiszed, hogy ebből már nincs megoldás. De a megbocsátás egy olyan gyógyszer, egy olyan vegyszer a keserűség ellen, ami képes azt teljesen kiirtani a gyökeréig. A megbocsátás meg tudja tisztítani a haragodat. A megbocsátás meg tudja tisztítani az egész életedet.

Efézus 4,30–32.

30. És meg ne szomorítsátok az Istennek Szent Szellemét, akivel meg lettetek pecsételve a megváltás napjára.

Ismered az Igét, ugye? Mit mond utána? Nem véletlenül van ez itt:

31. Minden keserűség és fölgerjedés és harag és lárma és káromkodás kivettessék közületek minden gonoszsággal együtt;

32. Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, és bocsássatok meg egymásnak, miképpen az Isten is a megbocsátott néktek a Krisztusban.

Ez az igesor, úgy érzem, h telitalálat most erre az üzenetre. Így érzed? De mivel kezdődik? Nem az énközpontúsággal, nem azzal, hogy te meg ne szomorodjál, nem azzal, hogy: jaj, a te kis érzelmvilágodat nehogy kár érje! Mit mond itt? Meg ne szomorítsátok Istennek Szent Szellemét! Vajon amikor te keserűségben vagy, vajon amikor te búsulásban vagy, haragban, neheztelésben, meg nem bocsátásban vagy, azzal mit teszel? Arra gerjeszted a Szent Szellemet, hogy táncot járjon körülötted? Hát nagyon nem! „Minden keserűség és fölgerjedés

és harag, és lárma és káromkodás kivetessék közületek minden gonoszsgal együtt.” „Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, és bocsássatok meg egymásnak, miképpen az Isten is megbocsátott néktek a Krisztusban.” Ez az Ige olyan szép és jó, hogy felolvasom egy másik fordításban is, a Bővített fordítás szerint.

Efézus 4,30–32. Bővített fordítás

30. És ne szomorítsatok meg Istennek Szent Szellemét, hanem keressétek azt, hogy örömet okozatok neki, aki által elpecsételtettek, és meg lettetek jelölve, meg lettetek bélyegezve Isten kedve szerint a megváltás, a bűn végső megszabadulás napjára.

31. Minden keserűség és harag és düh és lárma, szüntelen ellenségeskedés, neheztelés, viszály, hiba keresés, felháborodás, és rágalmozás legyen félre téve tőletek. Mindenféle rosszindulattal, minden rossz akarattal, szóbeli durva bánásmóddal, rossz szándékkal egyben.

32. Legyetek egymáshoz kedvesek, és segítőkészek, gyengédek, könyörületesek, megértőek megbocsátván egymásnak készségesen, és önként, ahogy Isten Krisztusban szintén megbocsátott nektek.

Készségesen és önként! Halleluja! Ez egy jó igesor! Ha sértődést tapasztalsz, vagy sértődött és keserű vagy, ha ezt tartogatod magadban, akkor mindent ezen a szűrőn keresztül vizsgálsz, mindent ezen keresztül láatsz, mindent ezen keresztül érzékelsz, mindent ezen keresztül hallasz, és mindent ezen keresztül értesz, mert előítéleted van. Nem utóítéleted, nem utókritikád van, hanem már előre ítéletet mondasz. „Amit mondott, azt biztos nem úgy gondolja, most biztos ellenem prédikál, most csak saját magát mosogatja, most csak azért prédikál erről, mert olyan csúnyán bánt velem, és próbálja a saját igazát itt prédikációban kihangsúlyozni!” Ha valóban sértődött és keserű vagy ellenem, bizonyára így hallod és így érted. De ti nem ilyenek vagytok! Halleluja!

Nagyon jó dolgok vannak még itt, el szeretném még ezeket mondani. Tehát ha keserű vagy, nem lesznek jók a kapcsolataid. A szeretet elfelejti a rosszat, hogy legyen remény a jövőre, és törekszik a kibékülésre. Nagyon sokszor a sebek begyógyulásához alázat kell. A sebek begyógyításához mindig alázat kell. Ahhoz, hogy elfogadd a bocsánatkérést, és ahhoz is, hogy odamenj a másikhoz bocsánatot kérni tőle. Ehhez nem más kell, mint önmeztagadás. Ugye, hogy a keresztényi jellemről beszélünk ma is? Hogy meztagadd önmagad, hogy a másikat helyezd előre, azt tekintsd, hogy neki mi a szép, mi a jó, neki mi a kedves. Ez nem a hústest természete, és a büszkeség nem ezen az úton jár. A büszkeség azon az úton jár, hogy: Én, én érvényt szerzek az igazamnak! Ezek a helyzetek, amikben benne vagy, megmutatják, hogy hol állsz, és megmutatják a szíved állapotát. Vannak olyan emberek, akik magára az Úrra sértődtek meg, és haragudtak meg. Azt hiszik, hogy Istennek figyelembe kell vennie azt, hogy ők mit tettek érte, milyen áldozatokat hoztak érte. De ez egy rossz indíték! Mi azért szolgálunk, mert azt nézzük, hogy Ő mit tett értünk. Ez pedig egy másfajta hozzáállás, és egy másik indíték. Ne gondold azt, testvérem, hogy Isten tartozik neked bármivel. Te tartozol neki! Hálaadással, imádatl, köszönettel. Halleluja!

Nem mondom azt, hogy Isten hálátlan, szó sincs róla! De nem tudod Istent sakkban tartani, vagy manipulálni. Egy történetl szeretném befejezni, mely Dávidról szól, Saulról egy picit, de leginkább Dávid fiairól. Meg fogod látni ebben a történetben azt, hogy milyen módon lehet a keserűség jelen egy ember életében.

Dávid hűséges maradt Saulhoz akkor is, amikor Saul hűtlen volt Dávidhoz. Megvan a történet, ugye? Nem tudok most erről hosszan beszélni, mert nem fér bele az időnkbe. Annyit szeretnék elmondani, hogy amikor Saul meghalt, akkor Dávid nem örvendezett, pedig Saul Dávid életére tört. Nem csak az őt megillető tróntól taszította távol – mert Saul tisztában volt vele, hogy ő a következő király, hogy ő a felkent, hogy ő az utód –, nemhogy nem fogadta el Dávidot, hanem kergette, üldözte hosszú-hosszú éveken keresztül, vádolta, és az életére tört. Ha valaki megkeseredhetett volna Saul irányában, az Dávid lehetett volna, mert méltatlan,

igazságtalan és borzasztó bánásmód volt ez Saul részéről. Amikor Dávid ebben a helyzetben volt, nem vette kézbe az irányítást, hanem hagyta az igazságosan ítélőre azt, hogy Ő tegyen ítéletet. Megtehetette volna kétszer is, hogy lezárja a történetet, és mondhatta volna azt, hogy Izrael népe érdekében megszabadítom az elnyomó királytól a népet, és ezért vágom le! De nem emelt kezét, és nem emelt kardot, azaz nem ő ítélkezett Saul felett, hanem megvárta, amíg Isten ítélete utoléri Sault. Így is történt, és Saul meghalt. De Dávid nem örvendezett, sőt búsult, szomorú volt. És aki Saul halálhírét hozta, azzal sem bánt valami túl jól Dávid. Miért lehetett az, hogy amiatt búsult Dávid, mert Saul meghalt? Azért volt ez lehetséges, mert nem volt keserűség benne Saul felé. Megbocsátás volt, megértése volt a felkent felé. Miközben a kenet már nem volt rajta, de megbocsátásban volt. Hosszú-hosszú éveken keresztül üldözte, és az életére tört Saul Dávidnak.

A történetről csak ennyit, és hogy folytassam, Dávid trónra került, megszilárdította Izraelt. Hatalmassá növekedett Izrael, megerősödött mind katonailag, mind törvényileg, mind pénzügyileg, a hadiiparban és minden területen megszilárdult. Dávidnak lettek feleségei, ezektől a feleségektől gyermekek születtek. Az első fiúgyermeket úgy hívták, hogy Amnon. A harmadik fiúgyermeket úgy hívták, hogy Absolon. Két különböző asszonytól születtek, tehát a két fiúgyermek féltestvér volt. Mindenki tud követni, ugye? Ennek az Absolon nevű fiúnak volt egy gyönyörű szép húga, a szűz Támár. Abban az időben a királyi szűz leányok külön köntöst viseltek, azzal jelképezve azt, hogy ők a királyi család sarja, és ők szűzek, hogy férjhez mehessenek. Tehát volt Absolon, neki egy gyönyörű szép húga, Támár, és volt Amnon, aki nagyon kívánta Támárt. Olyan szörnyűséget, olyan gonoszságot követett el a gyönyörű szép lány ellen, ami mindenféle megítélésben borzasztó és csúfos, keserű, mindenféleképpen elítélendő. Amnon gyakorlatilag egy csellel becsapva megerőszkolta Támárt. Abban az időben ezzel gyakorlatilag teljesen tönkretette a fiatal leány életét. Nem mehetett férjhez, mert nem volt már szűz, teljesen megbecstelenítette, teljesen megalázta, bizonyos értelemben Támár kivetetté vált Izraelben.

Absolonnak erre mi volt a reakciója? Amikor Dávid tudomására jutott, teljesen felháborodott, de nem hozott ítéletet Amnon ellen, semmit sem. Az, hogy Absolon húga ilyen szörnyűségen ment keresztül, olyan mélyen érintette őt, mint a bátyját, hogy teljesen meggyűlölte Amnont. Absolon nem csak Amnont gyűlölte meg, hanem meggyűlölte az apját is, azért, amiért nem hozott nagyon szigorú, nagyon kemény ítéletet a másik testvér felett. Oly mértékben keseredett meg, és oly mértékben rejtette el ezt a keserűségét, hogy eltelték hosszú-hosszú hetek, hónapok, egy év telt el, amíg gerjesztette, érlelte magában ezt a keserűséget Absolon. És egy estén egy csellel meggyilkolta a féltestvérét a keserűség miatt. Amiatt, hogy mit tett a húgával, és amiatt, hogy az apja nem kezelte ezt általa vélt igazsággal, gonoszsággal, vagy tisztességgel a testvére felé, bár Dávid ugyanúgy felháborodott. A lényeg, hogy Absolon oly mértékben mérgeződött meg a gondolataiban, hogy teljesen megkeseredett. Sértetté, kritikussá vált, és ha ismered a történetet, akkor láthatod azt, hogy később az apja életére tört. Miért? A keserűség miatt.

Ezt tudja kiváltani a keserűség az emberből, hogy ellene fordul még az apjának is, hogy ellene fordul a testvérenek is. Ha visszatekintesz a Biblia elejére, Káinra, ő mit tett Ábellel? Megölte a keserűség miatt. Úgyhogy ez egy nagyon komoly dolog! Absolon nem fejezte be igazából a dolgot azzal, hogy megölte a testvérét, hanem kialakult benne egy sértett, kritikus hozzáállás az apja felé. És elkezdte Izrael népéből azokat összegyűjtögetni maga köré, akik hozzá hasonlóan sértettek, keserűek és zúgolódók voltak, és problémájuk volt. Tehát magához csábította azokat, akik sértődöttek voltak. Mondhatni úgy is, hogy Absolon elkezdett politizálni, és elkezdte magához édesgetni azokat, akik valami más okból kifolyólag, de szintén sértődöttek, megbántottak voltak. Elkezdte magához csábítani, és magához fordítani azoknak a szívét, akik szintén valami oknál fogva Dávid-ellenesek voltak. Vezetőellenesek voltak. Akik valami miatt megsértődtek, keseregtek, valami miatt panaszkodtak. És úgy tűnt,

mintha törődne velük, de a Biblia azt írja, hogy nem törődött velük, csak úgy csinált, mintha igazán érdekelné a sérelmük. Csak elfordította a szívüket Dávidtól. Miért? A keserűség miatt.

Ami a csattanó ebben, amit ebből ki akarok hozni, hogy ez ma is ugyanígy van. Ma is bizonyos emberek ugyanezt csinálják. Egy kedves pásztor testvérral beszéltem itt a Covid-időszak alatt, és mondja nekem nevetve is, meg szörnyülködve is, hogy fölhívta őt valaki telefonon. Aki nem is tudom, hogy melyik gyülekezetből való volt, megkeseredett, mai szóhasználatával valláskárosult, hogy neki van egy csomó olyan ismerőse, aki keserű. Aki eljött ebből a gyülekezetből, abból a gyülekezetből, a mi gyülekezetünkéből, mert ilyen panasza van, olyan sértődése van, ilyen igazságtalanságokat, meg olyan hamisságokat látott, és sorolta. Van egy csomó ilyen ember, akiket ismer, és ezekből az emberekből kellene létrehozni egy gyülekezetet. Nevettek? Ugyanígy kinevette ez a bölcs pásztor ezt az illetőt. Ha lenne még egy órám, szívesen beszélnék erről. Az embereknek eszükbe sem jut az, hogy ha valami sérelem ér, valami problémám van, nehézségbe ütköztem, akkor odamenjek és megbeszéljem, és helyreállítsam. Inkább fogják magukat, összepakolnak és hátat fordítanak, szevasztok! És a sátán elérte a célját. Sértődöttek, duzzogósak.

A mi gyülekezetünkéből is sokan elmentek az elmúlt harminc évben. Sokaknak itt lenne a helye, sokaknak nem. De akinek itt lenne a helye, inkább a duzzogásában, sértődöttségében puffog, emészti magát, és erjed, gerjed, mintsem hogy szembenézzen saját magával, és szembenézzen azzal, akivel problémája van, bárki is legyen az. Úgyhogy ugyanazt csinálják némelyek, akik még össze is szedik ezeket az úgynevezett érzelmileg sérült embereket, mint amit csinált Absolon. Absolonnak mi lett a vége? Befutotta a dicsőséges pályáját? Ugyan már! Ezek szellemi dolgok.

Róma 12,18–21.

18. Ha lehetséges, amennyire rajtatok áll, minden emberrel békességben éljete.

19. Magatokért bosszút ne álljatok szerelmeseim, hanem adjatok helyet ama haragnak; mert meg van írva: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr.

20. Azért, ha éhezik a te ellenséged, adj ennie; ha szomjúhozik, adj innia; mert ha ezt teszed, eleven szentet gyűjtesz az ő fejére.

21. Ne győztesse le a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd le.

Róma 14,19.

19. Azért tehát törekedjünk azokra, amik a békességre és az egymás épülésére valók.

A Máté 5,44-ben azt mondja Jézus:

Máté 5,44.

44. Én pedig azt mondom néktek: Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, és imádkoztatok azokért, akik háborgatnak és üldöznek titeket.

Jó, jó, de hogyan tegyem meg én ezt? Van egy nagyon jó példa a Bibliában: Dávid. Ő hogyan tette?

Zsoltárok 35,11–14.

11. Erőszakos tanúk állnak elő; azt kérdezik tőlem, amiről nem tudok.

12. Jóért rosszal fizetnek meg nékem, megrabolják lelkemet.

Dávid sír, kétségbe van esve, hogy miért így bánnak vele az emberek, amikor ő jót tett, jót akart, jó szándék vezette, de a jó dologért rosszal válaszolnak neki. Megkeseredett? Nem. Figyeld meg, hogyan imádkozik értük!

13. Pedig én, az ő betegségükben gyászba öltöztem, böjttel gyötörtem magam, imádságom saját keblemre visszazállt.

14. Mintha barátom vagy testvérem volna, úgy viseltem magam; mintha anyámat siratnám, úgy jártam bűtől meghajolva:

Értük! Ő szerette még az ellenségeit is. Olyan mértékben odaszánta magát a megbocsátásra, olyan mértékben uralkodott felette Isten Szelleme, hogy képes volt arra, hogy úgy

imádkozzon értük, mintha a legjobb barátaiért imádkozna. Így tette ezt meg az ellenségeiért. Ha ő ezt úgy meg tudta tenni, hogy nem volt benne a Szent Szellem, te megtudod-e tenni, hogy benned ott él Isten jelenléte? Képes vagy rá! Óáltala meg tudod ezt tenni. Ha meg nem bocsátás van benned, ha harag, keserűség van benned, akkor halld meg, hogy a megbocsátás orvosság!

Imádkozni fogunk: Atyám, Jézus nevében itt állok most előtted. Te látod az én szívemet, jobban ismersz engem bárkinél, jobban ismersz engem, mint én saját magamat. Kérlek téged, mutasd meg nekem, hogy mi van bennem, hozd ezt felszínre! Drága Szent Szellem, adj nekem bátorságot, és adj nekem erőt, hogy szembenézzek ezzel, hogy szembenézzek saját magammal, a saját indítékaimmal, a saját szándékaimmal, a saját hozzáállásommal, a saját sértődéseimmal, és a saját keserűségeimmel. Terád van szükségem! Kérlek téged, segíts nekem kiirtani a keserűséget a szívemből! Eltökélem magam, hogy a Te Igéd alapján járok, és megbocsátok mindenkinek. Amiképpen Te megbocsátottál nekem, én úgy megbocsátok mindenkinek, bárki bármit tett ellenem. Bárki bármit szólt ellenem, bárki bármit gondolt ellenem, megbocsátok neki! Elengedem a sérelmet. Elengedem magamtól a sérelmet. Ez az elengedés gyógyulást hoz nekem. Gyógyultnak nevezem a lelkem. Gyógyultnak nevezem a testem, mert a Te erőd átjár most engem. A Te Szent Szellemed ereje a fejem búbjától a lábam ujjáig átjár most, és meggyógyít engem. Köszönöm Neked, Jézus, hogy a Te Igéd igazság, és hogy rád tekinthetek. Örökkön örökké, Jézus nevében. Ámen. Halleluja!

* Az idézett Igék a KSZE revidált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.